

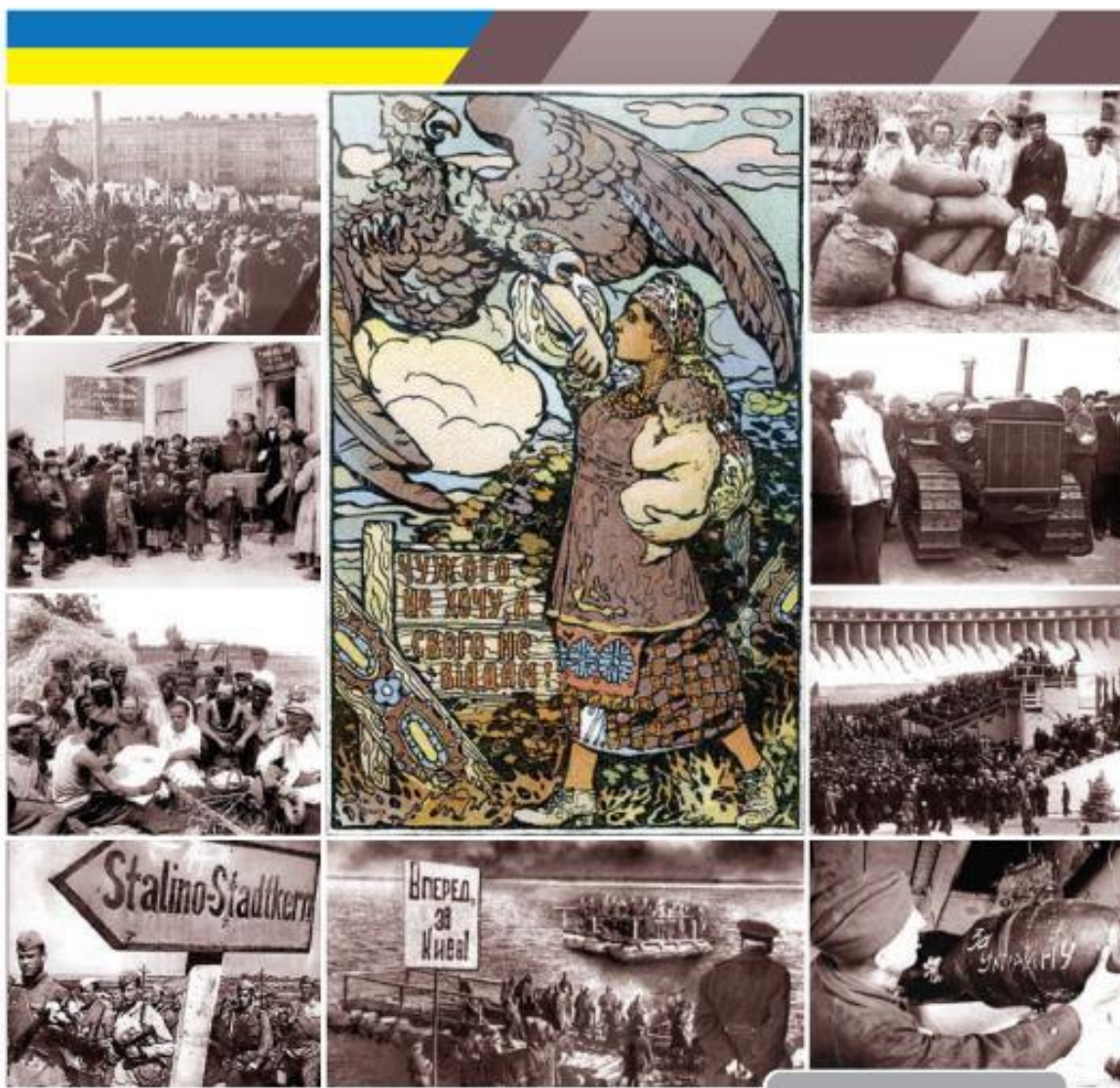
В. С. Власов, С. В. Кульчицький

Історія України

10

клас

профільний рівень

Видawnицтво
Літера

ШАНОВНІ УЧНІ ТА УЧЕНИЦІ 10-Х КЛАСІВ!

ПЕРЕД ВАМИ - МАТЕРІАЛИ ДО ДВНАДЦЯТОГО та ТРИНАДЦЯТОГО УРОКІВ З ПРЕДМЕТУ «ІСТОРІЯ УКРАЇНИ». У ДАНОМУ ФАЙЛІ ВИ ЗНАЙДЕТЕ МАТЕРІАЛ ПАРАГРАФУ ПІДРУЧНИКА, А ПІСЛЯ ТРИНАДЦЯТОГО УРОКУ - ЗАВДАННЯ ДЛЯ САМОСТІЙНОЇ РОБОТИ ЗА НИМ (ЕЛЕКТРОННИЙ ВАРІАНТ) БАЖАНО, ЯКЩО ВИ ЗРОБИТЕ ЦЕ ДО ДНЯ НАСТУПНОГО УРОКУ. З УСІМА ПИТАННЯМИ ЩОДО ОРГАНІЗАЦІЇ НАВЧАННЯ ПРОШУ ЗВЕРТАТИСЯ НА **ЧАТ У ХБЮМА-ШКОЛІ**.

Історія України

10

клас

Розділ 2

Українська революція

9–10 Початок Української революції

Розділ 2. УКРАЇНЬСЬКА РЕВОЛЮЦІЯ

9–10. Початок Української революції	41
11–12. «Однині самі будемо творити своє життя»: проголошення автономії України	49
13–14. Центральна Рада і Тимчасовий уряд: від протистояння до компромісу	57
15–16. Утворення Української Народної Республіки. Протистояння національно-патріотичних сил і більшовиків	66
17–18. Проголошення незалежності УНР, Брест-Литовський мирний договір	74
19–20. Державотворча діяльність Української Центральної Ради. <i>Практичне заняття № 3</i>	83
21–22. Джерела про Брестський мирний договір і війну УНР з радянською Росією, <i>Практичне заняття № 4</i>	88

11-12

«Однині самі будемо
творити своє життя»: **проголошення автономії України**

Голова УЦР М. Грушевський сформулював основне стратегічне завдання Центральної Ради: **національно-територіальна автономія** України у складі реформованої федеративної демократичної Російської держави. За його ініціативою було реорганізовано склад УЦР, а саму Раду перетворено на загальноукраїнський представницький громадсько-політичний орган.

Центральна Рада вжила всіх заходів, щоб порозумітися з Тимчасовим урядом у справі автономії України.

Одним із кульмінаційних моментів Української революції було ухвалення Першого Універсалу. Тимчасовий уряд не може дати ладу в Україні, тому *«однині самі будемо творити наше життя»* – йшлося у ньому. Сучасні історики, говорячи про історичне значення Першого Універсалу УЦР, наголошують, що він засвідчив подальший поступ Української революції, зростання авторитету Української Центральної Ради й розгортання державотворчих процесів на українських теренах.

1. У чому полягало значення Українського національного з'їзду (Конгресу)

Національний конгрес відкрився у Києві **19 (6) квітня 1917 р.** Українська історія ще не знала форумів, подібних до цього. Понад 900 делегатів представляли різноманітні організації: робітничі, селянські, політичні, військові, культурницькі. Серед них були представники дев'яти українських губерній, Кубані, Галичини, Буковини, Холмщини, Москви, Петрограда, усіх фронтів.

Упродовж трьох днів делегати заслухали понад 300 виступів. У перші два дні доповідали про принципи федералізму, способи організації автономного устрою, забезпечення прав національних меншин тощо. Конгрес проголосив:

«Тільки національно-територіальна автономія України в змозі забезпечити потреби нашого народу і всіх інших народів, що живуть на українській землі». Автономний устрій передбачали запроваджувати на територіях, де українці становили більшість населення.

Конгрес порушив питання про невідкладну організацію Крайової Ради – з представників українських країв і міст, народностей і громадських верств. Під час перетворення Центральної Ради на орган крайової влади її кількісний склад мав розширитися на 15 %, щоб охопити представників усіх національних меншин.

Останній день роботи з'їзду присвятили виборам нового складу Центральної Ради, під час яких дві третини мандатів одержували території (губернії та великі міста), а одну третину – організації. Центральна Рада конструювалася як національний орган, що мав виконувати державотворчі функції.

Головою УЦР Конгрес обрав **М. Грушевського**; його заступниками – **В. Винниченка** і **С. Єфремова**. На перших організаційних зборах М. Грушевський запропонував обрати виконавчий орган під назвою Комітет Центральної Української Ради (пізніше його перейменували на **Малу Раду**) у складі 20 осіб.

На основі прочитаного зробіть висновок про результати 1) обговорення різноманітних аспектів національно-територіальної автономії України; 2) виборів нового складу Центральної Ради.

2. Яким був шлях Михайла Грушевського як політика

Ознайомившись зі свідченнями учасників подій, підготуйте розповідь про М. Грушевського за планом: **» 1.** Чому, на ваш погляд, саме Грушевський очолив український рух? Які рядки документів можуть слугувати підтвердженням ваших думок? **» 2.** Якими були політичні ідеали М. Грушевського? **» 3.** Яким, за свідченням джерел, лідером – авторитарним чи демократичним – був М. Грушевський?

ДОКУМЕНТ
1

Дмитро Дорошенко: «Грушевський уже 27 березня прибув до Києва, і з його прибуттям український рух зразу відчув досвідчену й авторитетну руку свого керманіча. Ніхто в той момент не підходив більше для ролі національного вождя, як Грушевський, ніхто навіть і рівнятися не міг із ним авторитетом й тією повагою, якою оточувало його все

українське громадянство. Уже в статті «Велика хвиля» Грушевський точно схопив ситуацію і ясно поставив перед українством завдання, які розгорталися з вибухом революції. Він рішуче й категорично заявив, що українські постулати й домагання мусять бути поставлені в усій їх широті. «Нема нічого більш помилкового, – писав Грушевський, – ніж витягати тепер старі українські петиції й подавати

← М. Грушевський приймає парад куренів Вільного козацтва, 1917 р.

→ Михайло Грушевський (1866–1934)

Громадський, політичний і державний діяч, історик, літературознавець, професор Львівського університету, голова НТШ, один із засновників ТУП. Лідер та ідеолог Української революції, голова Української Центральної Ради, неформальний лідер УПСР. Після гетьманського перевороту (1918) відійшов від державної діяльності. З 1919-го перебував у еміграції. 1924 р. повернувся до радянської України. Був обраний академіком Всеукраїнської академії наук, очолював там історико-філологічний відділ. Автор багатьох фундаментальних наукових праць, зокрема 10-томної «Історії України-Руси», 5-томної «Історії української літератури» та інших.

їх наново уряду як наші домагання... Те, чого ми добивались п'ять, чотири, три, навіть рік тому, коли б дане було тоді, було б прийнято українським громадянством із щирою подякою... але воно ніяк не може вважатися задоволенням українських потреб, "розв'язанням українського питання" для даного моменту! Українського питання вже нема. Є вільний український народ, який будує свою долю в нових умовах свободи..." І треба віддати належне Грушевському: він одразу поставив ці домагання конкретно у формі автономії України».

ДОКУМЕНТ
2

Павло Христюк: «Момент виборів голови викликав маніфестацію єдності національно-політичних настроїв членів Конгресу. Коли М. Грушевський поставив питання про потребу переобрання голови Центральної Ради, слова його були перервані й заглушені бурею оплесків та вигуками тисячного зібрання: "Грушевський – нам голова! Слава Грушевському!"»

ДОКУМЕНТ
3

Михайло Грушевський: «Пробув я головою Центральної Ради тринадцять місяців, до кінця її існування. Тяжке й відповідальне було те становище. Вороги українства, які й давніше пеклом на мене дихали, в своїм засліпленні вважали мене і автором українського руху, і винахідником української мови, тепер особливо всіли на мене своїми лайками й погрозами. А найтяжче ставало, коли не було згоди й між своїми – а так мусіло бути в міру того, як приходилося вирішувати різні питання дальшого життя. При тім же, хоч усяку відповідальність валили на мене, в дійсності мав я дуже обмежений вплив, і то моральний тільки: юридично моя роль була чисто формальна, як голова Центральної Ради я керував її зборами та репрезентував її назовні. Вирішувала у всяких справах більшість, а вся влада була в руках Генерального Секретаріату».

3. Чому УЦР прагнула українізації армії

Без масової громадської підтримки досягти перетворення УЦР на провідну політичну силу в Україні було неможливо. Найбільше прихильників Центральної Ради мала серед селянства – основи української нації, втім, найактивнішою верствою було військове українство.

У березні в Києві на засіданні Установчої української військової ради ухвалили відкриття **Українського військового клубу ім. гетьмана П. Полуботка**. У статуті його основним завданням визначили об'єднання й згуртування українців – вояків російської армії під гаслами федералізації Росії та автономії України.

«Бойовими хрестинами українського військового руху» називає П. Христюк події квітня 1917 р., коли майже 3 тис. вояків-українців на збірному пункті Києва вимагали відправити їх на фронт як українську військову частину. Під час святкування 1 травня (18 квітня) ініціатори руху за створення національних частин самочинно сформували **Перший Український полк ім. Б. Хмельницького**. Організацією полку опікувалися офіцери Українського військового клубу ім. гетьмана П. Полуботка, який очолював **Микола Міхновський**.

↓ Прапор Першого Українського козацького полку ім. Б. Хмельницького

← Микола Міхновський (1873–1924)

Ініціатор створення та лідер Української народної партії (1902), яка обстоювала ідею державної самостійності України. Засновник і керівник Українського військового клубу ім. гетьмана П. Полуботка, член Українського генерального військового комітету.

«...Міхновський був одним із перших самостійників, одвертий і безкомпромісний. Своїх поглядів тримався непохитно аж до своєї трагічної смерті» (міністр урядів УНР Юрій Коллард).

У відповідь Київський комітет об'єднаних громадських організацій і ради робітничих та солдатських депутатів заявили про готовність зі зброєю розігнати «бунтівників і дезертирів». Тільки після втручання Центральної Ради полк відправили на фронт як національну частину.

Отже, початок українізації армії був політично зумовленим. Без підтримки армії російський уряд міг проігнорувати або й заборонити будь-які дії УЦР. Тому УЦР заявила, що розпочинає кампанію українізації в армії, однак має намір обмежитися формуванням національних частин тільки в тиллових гарнізонах. Ця заява була реакцією на застереження центрального уряду про зниження боєздатності фронту внаслідок переформування військових частин.

18 (5) травня у Києві відкрився **Перший Всеукраїнський військовий з'їзд**. Його роботою керували М. Грушевський, В. Винниченко, С. Петлюра й М. Міхновський. З'їзд заявив, що «*вважає Центральну Раду єдиним компетентним органом, покликаним вирішувати всі справи, що стосуються цілої України та її відносин із Тимчасовим урядом*». З'їзд звернувся до Тимчасового уряду з вимогою проголосити принцип національно-територіальної автономії. Було створено **Генеральний військовий комітет**, який мав проводити українізацію армії.

Впливовою військово-політичною силою могло стати **Вільне козацтво**. У жовтні в Чигирині відбувся з'їзд Вільного козацтва за участю 200 делегатів,

↑ Учасники Першого з'їзду Вільного козацтва в Чигирині. Жовтень 1917 р.

які представляли 60 тис. організованих добровольців Київщини, Чернігівщини, Полтавщини, Катеринославщини, Херсонщини й Кубані. До Генеральної ради Вільного козацтва обрали 12 осіб, а почесним отаманом зголосився стати командир Першого Українського корпусу Павло Скоропадський.

- » 1. Які події свідчать про прагнення УЦР здобути підтримку суспільства?
- » 2. Складіть план розповіді «Як УЦР стала провідною політичною силою в Україні».

На підставі документа обґрунтуйте потребу українізації армії, навівши кілька аргументів.

«Революційний український рух у війську швидко набрав дуже бурхливого характеру. Справа українізації війська була однією з тих справ, які найбільше дратували і панівну демократію, і Тимчасовий уряд, викликаючи перед їхніми очима примару "сепаратизму і розвалу Росії". З іншого боку, це була справа, де український робітник і селянин у шинелі бачили своє національне і просто людське почуття та право найбільш ображеним і зневаженим відмовою йому в такому, здавалось би, безсумнівно справедливому домаганні, як зведення українців солдатів в окремі військові частини та надання останнім українського характеру...

У самій думці про сформування українських військових частин... не було нічого дивного після того, як по всій Росії та Україні відбувались, за згодою і допомогою Тимчасового уряду, формування національних польських та інших частин. Та російська демократія завжди мала іншу мірку для українського народу. Цікаво зупинитись тут на тих аргументах, які висувалися проти українізації війська... Найчастіше вживаним аргументом було твердження, що українізація технічно розвалить армію, фронт і таким чином "загубить" революцію: до цього твердження додавалось ще часом, що "національні прапори" у війську доведуть до розриву єдності між солдатами, викличуть національну ворожнечу і тим "затемнять червоний прапор класової боротьби"» (П. Христюк).

4. Які події передували ухваленню Першого Універсалу і що він проголошував

Наприкінці травня представницька *делегація УЦР на чолі з В. Винниченком* прибула до Петрограда, щоб домогтися автономії України, й надала Тимчасовому уряду всі необхідні документи. Проте російські міністри зволікали з їх

ЗАУВАЖТЕ

Універсали Української Центральної Ради – акти законодавчого характеру верховного органу влади в Україні, що визначали зміни державно-правового статусу українських земель. УЦР видала чотири Універсали, за формою подібні до однойменних актів гетьманів Української козацької держави 17 ст.

розглядом та відповіддю. Становище ставало дедалі принизливішим, і В. Винниченко вирішив повернутися. Відповідь Тимчасового уряду наздогнала його вже в Києві. Уряд повідомляв, що не може визнати УЦР виразницею волі українського народу і не має повноважень задля ухвалення рішення про автономію України, оскільки це прерогатива Всеросійських установчих зборів.

Визначною подією в громадсько-політичному житті став **Перший Всеукраїнський селянський з'їзд**, що відкрився в Києві 10 червня (28 травня) 1917 р. На з'їзді обрали Раду селянських депутатів, яка повним складом увійшла до Центральної Ради. Це істотно зміцнило авторитет УЦР серед селян.

Наближався час скликання **Другого Всеукраїнського військового з'їзду**. Попри заборону військового міністра Тимчасового уряду О. Керенського, з'їзд відкрився у Києві 18 (5) червня. У його роботі взяли участь майже 2 тис. делегатів від 1 млн 932 тис. солдатів та офіцерів фронту й тилових гарнізонів з усієї Росії. Перед початком роботи делегати зібралися на Софійській площі. Після молебню й урочистого виконання національного гімну вони присяглися не повертатися до своїх частин, поки не здобудуть автономію для України.

З'їзд зобов'язався усіляко підтримувати державотворчу діяльність Центральної Ради. Він також підтвердив постанову Першого з'їзду про українізацію армії та ухвалив статут найвищої української військової установи – **Генерального військового комітету**, що його очолював **Симон Петлюра**. Делегати обрали Раду військових депутатів, яка повним складом увійшла до УЦР.

← Проголошення Першого Універсалу Української Центральної Ради на Софійській площі в Києві. Текст Універсалу зачитує член УЦР, кооператор і публіцист Микола Ковалевський, ліворуч від нього – Михайло Грушевський

23 (10) червня Центральна Рада ухвалила текст **Першого Універсалу** і доручила В. Винниченку оголосити його на військовому з'їзді. Стоячи, делегати вислухали «**Універсал Української Центральної Ради до українського народу, на Україні й поза Україною сущого**». Цим документом Центральна Рада проголошувала себе органом, уповноваженим ухвалювати акти конституційного значення.

ПЕРШИЙ УНІВЕРСАЛ УКРАЇНСЬКОЇ ЦЕНТРАЛЬНОЇ РАДИ

«Хай буде Україна вільною. Не одділяючись від всієї Росії, не розриваючи з державою Російською, хай народ український на своїй землі має право сам порядкувати своїм життям. Хай порядок і лад на Вкраїні дають вибрані вселюдним, рівним, прямим і таємним голосуванням Всенародні Українські Збори (Соїм)».

Основні ідеї Першого Універсалу

- Україна проголошується автономним регіоном Російської федеративної демократичної республіки.
- Українська Центральна Рада проголошується органом автономної України, здатним приймати акти конституційного значення – Універсали.
- Верховним законодавчим органом автономної України мусить бути Сейм, обраний загальним, рівним, прямим і таємним голосуванням усього населення України.
- «Порядок і лад» на території України визначатиме національний Сейм, а не Всеросійські Установчі збори.
- Місцеві органи влади на території України мусять підпорядковуватися Українській Центральній Раді, а надалі – національному Сейму.
- Українська громадськість має дійти згоди й порозуміння з іншими національними громадами в межах України.

» 1. Чому діячі УЦР назвали державно-політичні акти, з якими зверталися до народу, універсалами? » 2. Трьома реченнями сформулюйте значення проголошення Першого Універсалу УЦР. » 3. Поміркуйте, як вплинуло на статус УЦР ухвалення Першого Універсалу. Схарактеризуйте цю подію з погляду національних сил і Тимчасового уряду.

1. Установіть хронологічну послідовність подій: **»** Проголошення Першого Універсалу Центральної Ради **»** Український національний конгрес **»** Переговори між українською делегацією на чолі з В. Винниченком та представниками Тимчасового уряду в Петрограді.
2. Складіть речення, використавши поняття та терміни: *Універсали УЦР, національно-територіальна автономія.*
3. Схарактеризуйте одним реченням історичних діячів залежно від їхньої ролі в подіях Української революції у квітні – червні 1917 р.: М. Грушевський, С. Петлюра, М. Міхновський, В. Винниченко, О. Керенський.
4. Стисло сформулюйте значення організацій залежно від їхньої ролі в Українській революції у квітні – червні 1917 р.: Український військовий клуб ім. гетьмана П. Полуботка, Перший український полк ім. Б. Хмельницького, Перший Всеукраїнський військовий з'їзд, Генеральний військовий комітет, Вільне козацтво, Перший Всеукраїнський селянський з'їзд, Другий Всеукраїнський військовий з'їзд.
5. Про яке зібрання йдеться в уривку зі статті «На Всеукраїнський з'їзд» М. Грушевського? Відповідь обґрунтуйте.

«Центральне завдання з'їзду – завершити нашу організацію. Центральна Рада, створена в Києві з представників усіх київських верств і доповнена делегатами позакиївських організацій, уже тепер, у своїм тимчасовім складі, є визнаним усім свідомим українством центральним українським урядом. З'їзд має дати йому останню форму, вибрати його в постійнім уже складі... одним словом, привести в систему і порядок всеукраїнську національну організацію».

6. Про які події йдеться в джерелі? Що їм передувало, якими були наслідки?

«Пробувши кілька тижнів у Петрограді, втративши всяку надію одержати якусь відповідь і від Тимчасового Уряду, Делегація Центральної Ради після тих принижень, яких зазнала в передпокоях міністерських і Ради робітничих депутатів, повернулася додому, до Києва, без усякої офіційної відповіді. А в той час Урядова Комісія зreferувала Уряду справу, і Уряд, нарешті, вирішив і ухвалив відкинути домагання Української Центральної Ради» (В. Винниченко).

7. Скориставшись документом, зробіть висновок про те, як суспільство сприйняло Перший Універсал УЦР. Чому саме так? Аргументуйте свої міркування.

«Газети не мали місця для розміщення всіх телеграм, що їх посилали Центральній Раді з усіх кінців України. Земства, думи, товариства, сільські сходи, військові частини, мітинги. Вітаючи Універсал УЦР і визнаючи його справжнім висловом домагань української демократії, визнаємо Центральну Раду за свій Тимчасовий Уряд і заявляємо, що будемо всіма силами боротися й боронити волю українського народу» (Українці в Головному Штабі). «Визнаємо Військовий Генеральний Комітет найвищою нашою законною владою і завжди та скрізь будемо виконувати його розпорядження. Визнаємо Українську Центральну Раду найвищою установою в Україні» (з телеграми Вінницького гарнізону). Полтавські губернські земські збори на своєму засіданні 5 липня (за новим стилем), обміркувавши Універсал Центральної Ради, постановили: 1. Українська Центральна Рада – це правосильний орган усього українського народу. 2. Губернські земські збори висловлюють повну готовність підтримувати Українську Центральну Раду в формуванні основ автономії України... Можна б цілий том скласти з одних привітальних телеграм і постанов...» (В. Винниченко).

8. Поміркуйте, як, на вашу думку, мали б розгортатися події в Україні після проголошення Першого Універсалу УЦР. Оцініть цю проблему з позиції українських патріотів та нового демократичного уряду Росії.